

6 maja 1930 r.

A01d 9/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 11601.

Kl. ~~45 c 3~~

45 c 9/02

Willy Gebhardt
(Berlin, Niemcy).

**Widły z zębami, zaopatrzonemi w gałki ochronne, do ziemniaków, buraków
i innych ziemioplodów.**

Zgłoszono 22 czerwca 1928 r.

Udzielono 28 stycznia 1930 r.

Pierwszeństwo: 24 czerwca 1927 r. (Niemcy).

Celem uniknięcia uszkodzania ziemio-
plodów, końce zębów wideł zaopatruje się
zwykle w zakończenia, wykute lub wytło-
czone w postaci podłużnych gałek, współ-
osiowych z zębami. Jednak tak wykonane
widły posiadają tę wadę, że zęby ich znaj-
dują się wówczas stosunkowo nisko i sty-
kają się często z podłożem, co powoduje
szybkie zużycie się ich w pracy.

Wskutek tego, po pewnym czasie, zęby
wideł stają się tuż przed gałkami tak cien-
kie, że końcówki zębów odłamują się wraz
z gałkami, czyniąc tem samem widły bez-
użytecznemi, gdyż zaopatrzonemi w ostre
zęby.

Tej cechy ujemnej nie wykazują wi-

dły według wynalazku niniejszego, w
myśl którego gałka nie jest osadzona na
zębie współosiowo z nim, lecz nieco po-
niżej osi zęba, czyli mimośrodowo wzglę-
dem niego.

Z powyższego wynika również inna ce-
cha dodatnia takich wideł, mianowicie:
ziemioplody, podniesione zapomocą nich,
zsuwają się z nich łatwiej, ponieważ gał-
ka nie wystaje ponad ząb, a górna jej po-
wierzchnia stanowi w przybliżeniu przedłu-
żenie górnej powierzchni zęba.

W celu przedłużenia używalności ta-
kich wideł, nawet zaopatrzonych w znane
współśrodkowo wykute gałki, można sto-
sować według wynalazku gałki wymien-

ne. Takie gałki posiadają wszystkie cechy dodatnie poprzednio opisanych, wykutych na zębie gałek, różniąc się jedynie tylko tem, że są osadzone na zębach wymiennie.

Na rysunku są przedstawione dwa przykłady wykonania wynalazku, mianowicie: gałka podłużna, stanowiąca jednolitą całość z zębem widel, i gałka podłużna, wykonana jako część oddzielna, którą u-mocowuje się na zębie.

W razie wykonania gałki jako części oddzielnej, gałkę można oczywiście wymieniać w razie potrzeby na nową.

Fig. 1 przedstawia w przekroju podłużnym ząb z gałką, wykutą lub wytłoczoną wraz z nim, fig. 2 — tenże ząb w przekroju poprzecznym, fig. 3 — w przekroju podłużnym wymienną gałkę przed jej założeniem, fig. 4 — przekrój poprzeczny tejże, fig. 5 — w przekroju poprzecznym gałkę wraz z osadzonym w niej zębem widel, fig. 6 — w przekroju podłużnym ząb z osadzoną na nim gałką wymienną, a fig. 7 uwidocznia ząb z gałką, wykonany w ogólnie znany sposób.

Według fig. 1 i 2 ząb widel posiada zakończenie owalnego kształtu *b*, którego większa część znajduje się poniżej osi zęba. Kształt tego zakończenia może być rozmaity, lecz zasadniczo taki, aby okopowe nie mogły być przy podbieraniu ich widłami uszkodzane. Inny przykład ukształtowania gałki jest uwidoczniiony na fig. 3—6, przedstawiających gałkę wymienną. Gałka wymienna składa się z jajowatej części *d* oraz podeszwy *e* i posiada szczelinę *f*, która służy do osadzania w gałce zęba *h* (fig. 6), przyczem w szczelinie tej znajduje się pewne rozszerzenie lub wgłębienie. Fig. 5 przedstawia przekrój poprzeczny gałki z osadzonym w szczelinie końcem zęba, który zostaje zamocowany w gałce zapomocą odpowiedniego zagię-

cia krawędzi *i* szczeliny *f*. Poza tem gałka może posiadać, jak to jest pokazane na fig. 2, spłaszczoną od góry powierzchnię, co ułatwia utrzymywanie się okopowych na widłach i zapobiega ich zsuwaniu się. Przy stosowaniu widel z zębami, wykonanemi w ogólnie znany sposób i przedstawionemi na fig. 7, jest oczywiście bez znaczenia, która część gałki 6 znajduje się u góry lub u dołu, ponieważ gałka jest osadzona na zębie współosiowo z nim, poza tem nie można przy takim wykonaniu nadać zębom widel należytego położenia podczas pracy.

Zamocowywanie gałki wymiennej może być uskuteczniiane zapomocą młotka lub też cęgów i t. d. z łatwością przez uchwycenie gałki w uchwyt, włożenie w jej szczelinę zęba i zagięcie na nim krawędzi szczeliny gałki, jak to jest pokazane na fig. 5.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Widły do ziemniaków i buraków, znamienne tem, że zgrubienia ostrzy zębów są ukształtowane w postaci gałek, wykutych, wytłoczonych, czy też założonych jako osobne części mimośrodowe do zębów tak, iż gałki te chronią w czasie pracy od zużycia części zębów, znajdujące się najbliżej podłoża, ułatwiając równocześnie zsuwanie się ziemiołódów z widel.

2. Gałka do zębów widel według zastrz. 1, znamienna tem, że posiada w powierzchni górnej szczelinę, pogłębioną w jednym końcu, której ścianki boczne zostają dociśnięte do wsuniętego do niej odpowiednio ukształtowanego zęba widel.

Willy Gebhardt.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

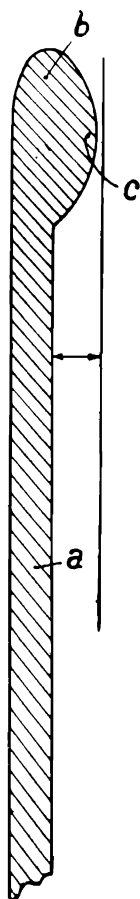

Fig. 2.

Fig. 3.

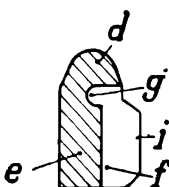

Fig. 4.

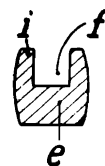

Fig. 5.

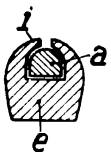

Fig. 6.

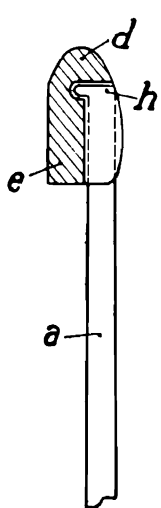

Fig. 7.

